

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

DECYZJA

data dodania 2024-01-26

id ogłoszenia 13846

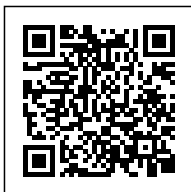
instytucja Starostwo Powiatowe w Oświęcimiu

miasto Oświęcim

numer wydania 26/2024

typ transakcji inne

województwo małopolskie

SGG.6846.2.12.2023 Oświęcim, dnia 22 stycznia 2024 r.

DECYZJA

Działając na podstawie art. 1 ust. 2 oraz art. 8 ust. 1 i ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r.
o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r., poz. 140 z
późn. zm.)

oraz art. 104, art. 107 § 1 i art. 109 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks
postępowania administracyjnego (tekst jednolity Dz.U. z 2023 r., poz. 775 z późn. zm.)

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

Starosta Oświęcimski

**orzeka o uznaniu za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Palczowice, jednostka ewidencyjna Zator –
obszar wiejski, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków jako działka
nr 79 o powierzchni 0,0385 ha.**

Uzasadnienie

Pismem z dnia 19.09.2023 r. Burmistrz Zatora zwrócił się do tut. organu z zapytaniem, czy dla nieruchomości obejmujących działki nr: 79, 80/1, 80/4, 131/1 i 176/2 położone w Palczowicach istnieją przesłanki do wydania decyzji na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r., poz. 140 z późn. zm.), ustalającej, że stanowiły one mienie gromadzkie.

Wnioskodawca wskazał w piśmie z dnia 10.11.2023 r. – Panią Marię Hudzik zam. ul. Piękna 36,32-640 Palczowice oraz Panią Barbarę Gołdę zam. ul. Kolejowa 34c/7, 32-640 Zator – jako osoby, które mogły poświadczyć w kwestii charakteru nieruchomości położonej w Palczowicach, oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 79. Jednocześnie Burmistrz Zatora poinformował, że wycofuje się z badania przesłanek do wydania decyzji na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych dla działek nr: 80/1, 80/4, 131/1 i 176/2.

Starosta Oświęcimski przeprowadził postępowanie wyjaśniające w sprawie nieruchomości położonej w obrębie Palczowice, jednostka ewidencyjna Zator – obszar wiejski, oznaczonej w ewidencji gruntów

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

i budynków jako działka nr 79 o powierzchni 0,0385 ha. W wyniku tego ustalono, że dla niniejszej nieruchomości nie została wydana decyzja w trybie przepisów ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (Dz. U. z 1963 r., nr 28, poz. 169). Dla nieruchomości oznaczonej jako działka nr 79 nie była prowadzona księga wieczysta.

Na podstawie posiadanych rejestrów gruntów ustalono, że od założenia ewidencji gruntów w 1967 r. dla obrębu Palczowice, jednostka ewidencyjna Zator – obszar wiejski, władającym nieruchomością stanowiącą działkę nr 79 o powierzchni 0,0385 ha, położoną w Palczowicach było „Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Zatorze Wspólnota Wsi Palczowice”. Brak jednak jakichkolwiek dokumentów dotyczących działki nr 79, potwierdzających te zapisy.

Zgodnie z orzecznictwem sądów brak dokumentacji poświadczającej stan prawny nieruchomości w okresie poprzedzającym datę 5 lipca 1963 r., nie uniemożliwia uznania tej nieruchomości za mienie gromadzkie. Orzekł tak: Wojewódzki Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 11 kwietnia 2019 r. sygn. akt II SA/Ke 120/19 oraz w wyrokach z dnia 29 marca 2013 r. sygn. akt II SA/Ke 77/13 i z dnia 12 marca 2015 r. sygn. akt II SA/Ke 11/15 (w obu sprawach NSA oddalił skargi kasacyjne odpowiednio wyrokami z dnia 5 listopada 2014 r. sygn. akt II OSK 1824/13 i z dnia 18 maja 2017 r. sygn. akt II OSK 2297/15).

W toku postępowania poczyniono zatem kroki w celu ustalenia czy przedmiotowa nieruchomość stanowiła przed dniem 5 lipca 1963 r., mienie gromadzkie – wykorzystując zgodnie z art. 75 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego dowody, które mogą przyczynić się do wyjaśnienia sprawy i nie są sprzeczne z prawem takie jak: dokumenty, zeznania świadków, wyjaśnienia. Do akt sprawy pozyskano

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

zeznania świadków.

Dla podjęcia prawidłowego rozstrzygnięcia prowadzonego postępowania, konieczne było bowiem ustalenie charakteru nieruchomości i stanu faktycznego przed dniem wejścia w życie ustawy

o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych tj. przed dniem 5 lipca 1963 r. oraz wyjaśnienie zaistniałych wątpliwości w przedmiotowej kwestii. Tym samym działając na podstawie art. 50, art. 51 i art. 54 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego, wezwano do stawienia się w celu przesłuchania w charakterze świadka: Panią Marię Hudzik – zam. ul. Piękna 36, 32-640 Palczowice oraz Panią Barbarę Gołdę – zam. ul. Kolejowa 34c/7, 32-640 Zator, informując jednocześnie o miejscu i terminie przesłuchania Burmistrza Zatora. Warto w tym miejscu podkreślić, że przepis prawny art. 75 ustawy Kodeks postępowania administracyjnego wskazuje na rodzaj przeprowadzonych dowodów w postępowaniu administracyjnym i tak § 1 mówi: „Jako dowód należy dopuścić wszystko, co może przyczynić się do wyjaśnienia sprawy, a nie jest sprzeczne z prawem. W szczególności dowodem mogą być dokumenty, zeznania świadków, opinie biegłych oraz oględziny”. Zarówno Pani Maria Hudzik jak i Pani Barbara Gołda zeznały, że działka nr 79 przed dniem 5 lipca 1963 r. stanowiła dojście do kościoła i cmentarza – każdy mógł korzystać z tego terenu. Przedmiotowy grunt był użytkowany wspólnie przez wszystkich mieszkańców wsi Palczowice – ogół mieszkańców wsi decydował o zarządzaniu tym terenem.

W związku z powyższym, należy zauważyć, iż zeznania przesłuchiowanych osób dotyczyły tego, czego faktycznie byli świadkami. Przy tym, jak wprost wskazano w protokołach, o których mowa była wcześniej – można łatwo zweryfikować, że okres, który mieli na myśli świadkowie (w pytaniach zawarto stwierdzenie „przed dniem 5 lipca 1963 r.”), obejmował lata bezpośrednio poprzedzające moment uchwalenia ustawy z roku 1963. Ponadto na uwagę zasługuje okoliczność, iż przesłuchania miały miejsce na przedmiotowym gruncie, co pozwala na przyjęcie, iż świadkowie faktycznie mieli na myśli działkę objętą postępowaniem. Przy tym poinformowano Burmistrza Zatora jako stronę niniejszego postępowania o miejscu i terminie

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

przeprowadzenia przesłuchań świadków, w efekcie czego uczestniczył w przeprowadzaniu tych dowodów stosownie do przysługującego mu uprawnienia, natomiast świadków przesłuchano w sposób prawidłowy – każdego z osobna. Mając na uwadze wskazane ważne cechy przeprowadzonych przesłuchań świadków, należy uznać istotną wartość dowodową tychże zeznań.

Starosta Oświęcimski zawiadomieniem z dnia 5 grudnia 2023 r. znak:

SGG.6846.2.12.2023.JS poinformował

o wszczęciu z urzędu postępowania administracyjnego, w przedmiocie uznania za mienie gromadzkie nieruchomości położonej w obrębie Palczowice, jednostka ewidencyjna Zator – obszar wiejski, oznaczonej

w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 79 o powierzchni 0,0385 ha.

Jednocześnie zawiadomiono

o zebraniu całości materiału dowodowego w przedmiotowym postępowaniu i możliwości zapoznania się

z zebraniem materiałem dowodowym, a także wypowiedzenia się co do niego w terminie do 7 dni od dnia zdjęcia niniejszego zawiadomienia z tablic informacyjnych w Urzędzie Miejskim w Zatorze oraz w Starostwie Powiatowym w Oświęcimiu. Mimo prawidłowego powiadomienia, strony nie skorzystały z tej możliwości we wskazanym terminie.

W trakcie prowadzonego postępowania organ dokonał następujących ustaleń.

Podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia stanowią przepisy ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r.

o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych (tekst jednolity Dz.U. z 2022 r., poz. 140 z późn. zm.).

Zgodnie z art. 1 ust. 1 tej ustawy, „wspólnotami gruntowymi podlegającymi zagospodarowaniu

w trybie i na zasadach określonych w ustawie są nieruchomości rolne, leśne oraz obszary wodne:

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

- 1) nadane w wyniku uwłaszczenia włościan i mieszczan-rolników na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania ogółowi, pewnej grupie lub niektórym mieszkańcom jednej albo kilku wsi,
- 2) wydzielone tytułem wynagrodzenia za zniesione służebności, wynikające z urzędnienia ziemskiego włościan i mieszczan-rolników, na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania gminie, miejscowości albo ogółowi uprawnionych do wykonywania służebności,
- 3) powstałe w wyniku podziału pomiędzy zespoły mieszkańców poszczególnych wsi gruntów, które nadane zostały przy uwłaszczeniu włościan i mieszczan-rolników mieszkańcom kilku wsi na wspólną własność, we wspólne posiadanie lub do wspólnego użytkowania,
- 4) użytkowane wspólnie przez mieszkańców dawnych okolic i zaścianków oraz należące do wspólnot urbarialnych i spółek szatańskich,
- 5) otrzymane przez grupę mieszkańców jednej lub kilku wsi na wspólną własność i do wspólnego użytkowania w drodze przywilejów i darowizn bądź nabyte w takim celu,
- 6) zapisane w księgach wieczystych (gruntowych) jako własność gminy (gromady), jeżeli w księgach tych istnieje wpis o uprawnieniu określonych grup mieszkańców gminy (gromady) do wieczystego użytkowania i pobierania pożytków z tych nieruchomości,
- 7) stanowiące dobro gromadzkie (gminne) będące we wspólnym użytkowaniu na terenach województw rzeszowskiego, krakowskiego oraz powiatu cieszyńskiego województwa katowickiego".

Ponadto art. 1 ust. 2 ustawy określa, że oprócz wyżej wymienionych wspólnot

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

gruntowych „podlegają zagospodarowaniu w trybie i na zasadach określonych w niniejszej ustawie także nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie tej ustawy były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi”.

Według definicji zawartej w § 1 pkt 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. nr 64, póź. 303 ze zm.) za mienie gromadzkie rozumie się mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Przez dawne gromady należy zaś rozumieć gromady istniejące w dniu wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. (§ 1 pkt 3).

Przy rozpatrywaniu niniejszej sprawy istotny był stan faktyczny na gruncie nieruchomości oznaczonej w ewidencji gruntów jako działka nr 346/2 o powierzchni 2,1706 ha położonej w obrębie Smolice na dzień 5 lipca 1963 r. Jednocześnie należało pozyskać informację, kto użytkował i utrzymywał wskazane grunty i jaki był sposób ich zagospodarowania. Ponadto, przy ustalaniu, czy przedmiotowy grunt stanowił mienie gromadzkie, znaczący jest bowiem fakt, czy nieruchomość

ta służyła określonej grupie osób lub była ogólnodostępna dla wszystkich mieszkańców danej miejscowości. Jednocześnie, w rozpoznawanej sprawie zakres niezbędnych ustaleń koniecznych do wydania rozstrzygnięcia – determinuje treść przepisów

art. 1 ust. 1 i 2 oraz art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych i pojęć w nich zawartych.

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

Stosownie do przepisu prawnego art. 8 ust. 1, starosta wydaje decyzję o ustaleniu, które spośród nieruchomości, o których mowa w art. 1 ust. 2 i 3, stanowią mienie gromadzkie.

Z uwagi na wydanie decyzji na podstawie art. 8 ust. 1 ustawy kluczowym dla podjęcia rozstrzygnięcia jest wyjaśnienie, czy przedmiotowa nieruchomość

oznaczona w ewidencji gruntów jako działka nr 79 była w dacie wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, tj. w dniu 5 lipca 1963 r. mieniem gromadzkim w rozumieniu przepisów tej ustawy. Przewidziana w art. 8 ust. 1 powołanej ustawy decyzja ma charakter deklaratoryjny i poświadcza stan prawny ustalony w dniu wejścia w życie tej ustawy tj. 5 lipca 1963 r. Istotny natomiast dla ustalenia, czy dana nieruchomość była w dniu 5 lipca 1963 r. mieniem gromadzkim, był jej stan prawny w okresie poprzedzającym tę datę (a w szczególności to, czy nieruchomość taka należała do dawnych, czyli istniejących w okresie od 1933 do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków) oraz to, czy przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot była faktycznie użytkowana wspólnie przez mieszkańców wsi.

Zgodnie bowiem z treścią art. 1 ust. 2 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, zagospodarowaniu

w trybie i na zasadach określonych w tej ustawie podlegają nieruchomości rolne stanowiące mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Z przepisu tego wynika, że definicji mienia gromadzkiego, którego dotyczy ustawa o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, należy poszukiwać w przepisach rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. Nr 64/62 poz. 303 ze zm.).

Według definicji zawartej w § 1 tego rozporządzenia przez użyte określenie mienie

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

gromadzkie

– rozumieć należy mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe, a przez dawne gromady – rozumieć należy gromady istniejące do dnia wejścia w życie wskazanej ustawy z 25 września 1954 r.

Na mocy ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych w miejsce dotychczasowych gmin i gromad utworzono nowe gromady jako jednostki podziału administracyjnego wsi (art. 1), a gromadzkie rady narodowe stały się organami władzy państwowej w gromadach (art. 4). Mieszkańcom dotychczasowych gromad zagwarantowano nienaruszalność indywidualnie im przysługujących praw (art. 38), a ponadto udzielono delegacji do wydania przepisów wykonawczych regulujących m.in. tryb przekazania majątku gminnych rad narodowych i sprawy zarządu mieniem gromadzkim (art. 41). W wydanym na podstawie tej delegacji rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1957 r. w sprawie zbywania nieruchomości wchodzących w skład majątku i dobra dawnych gromad (Dz.U. Nr 49, poz. 237) majątek i dobro gromadzkie traktowano jak własność państwa.

Po reformie z 1954 r., pomimo braku wyraźnej deklaracji ustawowej, mienie gromadzkie stało się własnością państwa. Deklaracja analogicznej treści i o analogicznym znaczeniu została powtórzona w ustawie z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (art. 98 ust. 1). Dotychczasowe przepisy szczególne dotyczące gromad i gromadzkich rad narodowych miały znaleźć zastosowanie do gmin i gminnych rad narodowych (art. 95). W art. 98 ust. 2 ustalono, że "dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym". Pomimo, iż ustawa nie zawierała wyraźnego postanowienia, że mienie gromadzkie stało się mieniem państwowym, to mienie to traktowała jako

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

własność państwa, pozostającą w dyspozycji organów władzy państwowej –
gromadzkich rad narodowych.

Na podstawie analizy przepisów wymienionych ustaw z 1954 r. i 1958 r. oraz wydanych
na ich podstawie aktów wykonawczych, w doktrynie i orzecznictwie Sądu

Najwyższego przyjęto, że mienie dawnych
gromad stało się własnością państwową (ogólnonarodową) – postanowienie Sądu
Najwyższego z dnia
24 października 2001 r. III CKN 430/00, OSNC 9/2002 poz. 111.

Dla ustalenia, czy przedmiotowa nieruchomość

stanowiła mienie gromadzkie na dzień 5 lipca 1963 r., niezbędne jest wykazanie, że do
1954 r. była ona mieniem gromad mających osobowość prawną
i będących podmiotami praw i obowiązków, a nie będących jednostkami samorządu
terytorialnego
oraz że przed 5 lipca 1963 r. były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców
wsi.

W toku prowadzonego postępowania podjęto czynności celem ustalenia czy
przedmiotowa działka stanowiła przed dniem 5 lipca 1963 roku mienie gromadzkie, tj.
czy nieruchomość ta należała do istniejącej w latach 1933-1954 gromady jako
jednostki samorządu terytorialnego, mającej osobowość prawną i będącej
podmiotem praw i obowiązków.

Ponadto należy zwrócić szczególną uwagę na wyjaśnienia świadków, którzy wprost
wskazali, że działka 79 położona w obrębie Palczowice była użytkowana wspólnie
przez mieszkańców wsi Palczowice, jako grunt stanowiący dojście do kościoła i
cmentarza, bowiem każdy mógł korzystać z tego terenu – ogół mieszkańców wsi
decydował o zarządzaniu tą nieruchomością. Obydwoje świadkowie oświadczyli, że
przedmiotowy

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

grunt przed dniem 5 lipca 1963 r. – bezpośrednio przed tą datą był faktycznie użytkowany wspólnie przez wszystkich mieszkańców wsi Palczowice.

Przywołane dokumenty zgromadzone w niniejszym postępowaniu – zwłaszcza fakt, że omawiany grunt nie stanowił tzw. wspólnoty wiejskiej w rozumieniu przedwojennym oraz że był zarządzany przez ówczesne władze państwowe, którymi na szczeblu lokalnym były gromadzkie rady narodowe i które dokonywały zbycia poszczególnych, niewielkich ich części na rzecz indywidualnych rolników – wyklucza możliwość, by działkę nr 79 położoną w Palczowicach uznać za wspólnotę gruntową wsi Palczowice, a potwierdza teorię, że działka ta stanowiła mienie gromadzkie.

Organ pozyskał do akt sprawy wspomnianą powyżej kopię z rejestru gruntów, w którym jako osoba władająca gruntem wpisane było „Prezydium Gromadzkiej Rady Narodowej w Zatorze Wspólnota Wsi Palczowice”, a nie np. „Wspólnota gruntowa wsi Palczowice”, co również przemawia za brakiem podstaw do uznania, iż omawiany grunt miał charakter wspólnoty gruntowej, a wskazuje, że grunt ten stanowił mienie gromadzkie.

Lektura materiału dowodowego zebranego w aktach sprawy daje zatem tut. organowi podstawę do stwierdzenia, że przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot przedmiotowy grunt był faktycznie użytkowany wspólnie przez mieszkańców wsi.

Mając na względzie przytoczone normy prawne oraz powołane orzecznictwo – w ocenie tut. organu nieruchomości

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

położoną w obrębie Palczowice, jednostka ewidencyjna Zator – obszar wiejski,
oznaczoną
w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr 79 – należy uznać za mienie
gromadzkie – jako grunt mający charakter użyteczności publicznej przed dniem 5
lipca 1963 r. – użytkowany był wspólnie przez mieszkańców.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego, organ prowadzący postępowanie
uznał, iż przedmiotowa działka spełnia wymogi ustawowe do uznania jej za mienie
gromadzkie, bowiem nieruchomości

odpowiada charakterystyce tzw. majątku gromadzkiego. Działka nr 79 położona w
obróbie Palczowice już przed dniem wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu
wspólnot gruntowych w 1963 roku (Dz. U. Nr 28, poz. 169 ze zm.) miała charakter
publiczny i społeczny, przeznaczona była na cele ogólne mieszkańców.

Nieruchomość ta należała do mieszkańców całej wsi – ziemia wiejska, którym
przysługiwało prawo
do wspólnego użytkowania nieruchomości. Była przeznaczona do wspólnego użytku
w znaczeniu prawa cywilnego, tzn. do takiego użytku, jaki przysługuje właścicielom, a
więc polegającego na wykorzystywaniu wspólnego gruntu jako droga do kościoła i
cmentarza. Zatem służąc jako ogólnodostępny teren,
działka ta stanowiła użytek o charakterze publicznym i społecznym oraz zaspakajała
potrzeby wszystkich mieszkańców wsi.

Na mocy art. 98 ust. 2 z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (t.j. Dz. U. z 1975
r., Nr 26, poz. 139
z późn. zm.) dotychczasowe mienie gromadzkie staje się mieniem gminnym. Mienie
gromadzkie stanowi
część obecnego mienia komunalnego będącego własnością gmin.

Stosownie do art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych decyzja

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

niniejsza zostanie
podana do publicznej wiadomości przez ogłoszenie na tablicach informacyjnych
Urzędu Miejskiego w Zatorze
i Starostwa Powiatowego w Oświęcimiu a także zamieszczona w Biuletynie Informacji
Publicznej gminy
i powiatu oraz w prasie lokalnej na okres 14 dni.

Niniejsza decyzja stanowi podstawę do dokonania wpisów w księdze wieczystej oraz
katastrze nieruchomości.

Biorąc pod uwagę powyższe należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie:

**Od niniejszej decyzji przysługuje prawo wniesienia odwołania do Wojewody Małopolskiego w Krakowie
z siedzibą ul. Basztowa 22, 31-156 Kraków – za pośrednictwem Starosty Oświęcimskiego, w terminie 14 dni
po upływie okresu wskazanego w art. 8 ust. 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych,
który stanowi, iż: o ustaleniu, które nieruchomości stanowią mienie gromadzkie, podaje się
do wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w danej miejscowości oraz ogłasza wywieszając w urzędzie gminy oraz w
starostwie powiatowym na okres 14 dni, a także zamieszcza się w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w
prasie lokalnej. Po upływie tego okresu pismo uważa się za doręczone.**

Otrzymują strony według rozdzielnika

Rozdzielnik do decyzji znak: SGG.6846.2.12.2023.JS z dnia 22 stycznia 2024 r.

Otrzymują:

Wydrukowano z dziennika infopublikator.pl

1. Urząd Miejski w Zatorze – ul. Marszałka J. Piłsudskiego 1, 32-640 Zator (2 egzemplarze
– tablica informacyjna,

– Biuletyn Informacji Publicznej Urzędu Miejskiego w Zatorze;

2. Starostwo Powiatowe w Oświęcimiu – ul. Wyspiańskiego 10, 32-600 Oświęcim
– tablica informacyjna,

– Biuletyn Informacji Publicznej Starostwa Powiatowego w Oświęcimiu;

3. Prasa internetowa (adres strony: www.nieruchomosci.przetargi.pl);

Do wiadomości:

1. Ewidencja gruntów w/m (decyzja ostateczna);

2. A/a.